

studije. Ko je prišel domov na razvedrilo, je šel z nekaterimi tov. smučarji na domače zasnežene planine. Pri tem se je prehladil; legel je na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Po 14-dnevnem trpljenju je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil do 1. decembra t. l. predsednik

tuk. prosvetnega društva. Z njegovo prerano smrtjo je nastala vrzel v vrsti zavešne katoliške mladine. Pogreb je bil nadvse veličasten. Udeležba je pokazala, kako je bil rajni priljubljen. Dragi Božo, počivaj v miru! Žalujočim iskreno sožalje!

Ljutomer. Glasom razglašala načelstva Sadjarstvega in vrtnarskega društva za dravako banovino v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 5. aprila, ob 9. uri dopoldne v meščanski šoli v Ljutomeru zborovanje vsega članstva SVD, kakor tudi vseh prijateljev sadjarstva v srezu Ljutomerskem. Na to zborovanje se vabijo tedaj ne le sadjarji in prijatelji iz področij že obstoječih sadjarskih podružnic, marveč tudi kmečki posestniki, ki še niso člani SVD, osobito iz obmejnih krajev sreza in sploh vsi, ki se pečajo s pridelovanjem in prodajo sadja, ali pa sadje zavživajo. Na dnevnem redu zborovanja so vprašanja, ki bodo zanimala slehernega kmetovalca in človekoljuba. — Odbor podružnice SVD v Ljutomeru.

Razkrižje pri Ljutomeru. Nabiramo prispevke za nove zvonove; stare so nam namreč med vojno odpeljali. Upamo, da bodo že za veliko noč zapeli veselo alelujo. Velike zasluge pri tem važnem delu ima naš g. ravnatelj pa tudi naš vrli prijatelj Makovec Filip, ki je sam kupil mali zvon. Najlepša hvala dobrotniku, ki je naši cerkvi že oskrbel prekrasen baldahin in bandero. Kum malemu zvonu bo že imenovani Makovec Filip, velikemu pa Kutnjak Pavel, katerega zasluga je, da imamo danes na Razkrižju duhovnike. Lepo bo takrat pri nas, ko homo šil na Gibino nasproti zvonovom, kjer nas bodo čakali že od velike sobote in ko jih bomo spremljali na Razkrižje, kjer bodo zapeli veselo pesem »Aleluja«. Mi pa hočemo to veselje deliti z vami in vas vabimo da pridete ta dan na Razkrižje.

Smartno pri Velenju. Najstarejši naš faran Blaž Zabukovnik, po domače Basist, je legel k večnemu počitku. Bog mu je dal učkati 93 let. Bil je mož korenjak za svoja leta. Ni mu bilo

življenje postlano z rožami, a bil je vedno globoko veren in v vseh težavah se je zaupal Bogu. Bil je eden izmed tistih redkih, še danes živelih, ki jih je birmal škof Slomšek. V petek smo ga spremili na zadnji poti. Pred nekaj dnevi smo stali ob grobu njegovega soseda Topolšek Franca, ki je tudi učakal visoko starost. — V bolnici v Slovenjgradcu je smrt presekala nit življenja naši faranki Polenik Pavlini iz Pake, materi treh malih otrok.

KRONICNO ZAGATENJE IN NJEGOVE SLABE POSLEDICE, POSEBNO MOTNJE PREBAVIL,

se lahko odpravijo z davno preskušanim domačim sredstvom za čiščenje, z naravno

FRANZ-JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želodcu in črevesju, a pijejo

FRANZ-JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom, kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Velika Pirešica. Ceste v naši občini bodo že kmalu svetovno znane. Cesta Socka—št. Iij, ki pelje po naši občini, je v takem stanju, da ni že več za nobeden promet sposobna. Ta cesta je bila preje okrajna, toda morala jo je l. 1932 prevzeti občina v svojo oskrbo. Občani apeliramo na sreski cestni odbor in na občino, da to cesto temeljito popravita. Pa tudi na druge občinske ceste I. in II. reda se naj ozira, da bodo prišle v boljše stanje. Res je za občinski odbor težak problem, popravljati vsako leto 42 km občinskih cest s par tisoči dinarjev. Ostale ceste III. reda pa se mora popravilo vršiti itak s kulukom.

Sladka gora. V tukajšnji kaplaniji se vrši od 13. marca dalje gospodinjski tečaj. Voditeljica je gospa Mar. Berce, pomočnica gospa Ivanka

Gorjanc. Z velikim veseljem in zanimanjem se ga udeležuje 17 deklet. Za naš kraj je bil ta tečaj silno potreben in upamo, da bo prinesel veliko koristi, čeprav se je začel na petek dne 13. in je bilo prvi dan le 13 deklet. — Cesto od Lemberga na Sladko goro so vendar začeli temeljito popravljati. Da bi le bilo toliko kredita, da jo speljejo skoz do cerkve!

Marija Građec pri Laškem. Občinski odbor je imel v nedeljo dne 15. marca svojo proračunsko sejo za proračunsko leto 1936-37. Davčna podlaga v naši občini znaša 91.091 Din. Izdatki so predvideni na 140.362 Din in ravno toliko tudi dohodki. V proračunu je za šolstvo 52.995 Din, za reveže 23.629 Din, za ceste 8000 Din. Doklada na davke bo znašala 123%. Ker pa je upati, da bo del šolskih bremen prevzela banovina, se bodo potem doklade znižale. Za leto 1935-36 smo plačevali 112% doklado. Da se je letos doklada povišala, je vzrok v tem, ker se je znižala davčna podlaga. V zadnjem času se je popravilo v naši občini precej občinskih potov in cest. Kmetje so vozili večinoma brezplačno, a za brezposelne delavce nam je precej prispevala banovina, deloma že lansko leto, deloma pa sedaj. Cene goveji živini so se precej popravile in kmet gleda z večjim upanjem v bodočnost. Želimo samo, da bi se te cene vzdržale, to pa ne bo drugače, če bi se dosegel večji izvoz iz države.

Šmarje pri Jelšah. Sadjarji in zlasti mladina šmarskega sreza, v nedeljo dne 29. marca bo zopet nekaj za vas! Vršilo se bo zborovanje vseh sadjarjev šmarskega sreza, in sicer zjutraj ob 9. uri v osnovni šoli. Slišali boste marsikaj, kar bo vsem v korist. Ostale podružnice naj pošljejo svoje zastopnike in naj gledajo na to, da se tudi člani podružnic zborovanja prav sigurno udeležijo. Posebne pozivnice so prejele vse občine šmarskega sreza, da pošljejo svoje zastopnike, kateri bi tudi prevzeli nalogo, da ustanovijo sadjarsko podružnico tam, kjer je še nimajo. Pozivnice pa bodo prejeli tudi vsi člani šmarske podružnice, za katere je zborovanje obvezno.

Sladkagora. Novov ustanovljeno prosvetno društvo na Sladki gori ima svoj ustanovni občni zbor na tiho nedeljo dne 29. marca, popoldne po večernicah v kaplaniji.

negušu grozila nevarnost, da zgubi zadnjo bitko, namerava po vzgledu nekaterih svojih velikih prednikov ostati na bojišču in umreti rajši junaške smrti, nego se predati Italijanom na milost in nemilost.

Abesinski poglavarji, ki so se predali po zadnjih zmagah Italijanom. Iz Rima poročajo, da so se predali na severnem bojišču zadnji preostanki poraženih armad rasov Kase in Sejuma. Med ujetnik je tudi dedžas Amare, ki je izjavil, da bi bilo sedaj odveč nadaljevati vojno proti Italiji. Ras Kasa je zelo potr, ker se je zavedel poraza. Vojskovodja je sam v zadnjem hipu ušel Ita-

da se spravi in izgine tja, kamor ne seže nobena voda in noben dih domačega kraja.

Dva tedna so ljudje v Podkrajju govorili skoraj samo o Tevžu, o njegovem razmerju z Zvonikovo Marto in da je ne mara več, o njegovi brezsrčnosti in lakomnosti. Tevž o tem ni ničesar izvedel, kajti z nikomer ni govoril in nikamor ni šel kakor s stanovanja na delo in v cerkev.

Tako se je tudi zgodilo, da Marte ni nikoli srečal. V cerkvi je šla večkrat mimo njega, pa ga ni pogledala, da, večkrat se mu je zdelo, da se je namenoma obrnila v drugo stran. Toda tega si zdaj ni smel k srcu gnati; vse misli je moral obrniti nato, da bi se čimprej izkopal iz neznosne stiske.

Ko je videl, da dela Hiršler pri lesni kupčiji ogromne dobičke, je začel misliti, da bi se sam lotil trgovine z lesom. Ko bi bil le denarja imel! S temi borimi dinarji, ki jih je zaslužil in napol za živž porabil, se ni mogel ničesar lotiti. Res da je imel na Blazinovem vknjiženih okoli dvajset tisoč; toda teh se ni hotel dotakniti, temveč jih je hranil, da bi mu bili pri roki, če bi bil brez dela ali bolan. Sicer pa jih je bilo itak zelo težko iztirjati; Blazinovkina hudega pogleda ga je bilo skoraj strah. Toda bodi kakor že: ako bi se mu ustavila kaka primerna kmetija, bi moral izterjati dolg zlepega ali zgrdega.

Odslej je delal, rekel bi, noč in dan; na vsak

način si je hotel do vigredi prihraniti toliko, da bi mogel sam začeti.

Pri tem je na vse drugo pozabil. Na velikonočno nedeljo pa je nekaj opazil, kar mu je težko leglo na srce. Marta je zopet šla ponosno mimo njega in tudi njegove zlate verižice ni več imela. Ali mu je hotela naznaniti, da ga ne mara več? Potem je bilo vse njegovo garanje in računanje brez smisla. Tako ga je vznemirilo, da si ni mogel drugače pomagati, kakor poiskati priložnost in z dekletom govoriti.

Na Belo nedeljo je zasledil Marto, da je šla h Kotniku, samotnemu kmetu v Kotu; Kotnica je bila namreč bolna. Ko se je prepričal, da ga nihče ne vidi, je šel za njo in jo počakal v gozdu. Več ko tri ure je minulo, preden se je vrnila. Tedaj je stopil pred njo in jo prijazno pozdravil. Sprva se je prestrašila, potem mu je hladno odzdravila in odšla mimo njega. Dva, tri koraka je napravila, nato pa je le obstala in se obrnila k njemu, ne da bi kaj rekla.

»Marta, ali si jezna name?« je vprašal v zadregi.

»Jezna? Ne. Po volji mi ni, veš,« je dejala kratko.

»Gotovo te še boli tista pustna; toda jaz nisem kriv.«

»Pač! Ti si kriv.«

»Jaz? Kako? Zakaj?«